

MARTIN URRTIA

BELAUNALDI BERRIKO UZTA

21 urteko Elorriotarra belaunaldi berriko eskalatzalea da, rokodromoetan hasi eta hezi den belaunaldikoa; soka lehenengo aldiz gurasoekin lotu zuen horietakoa. Eskalatzalee indartsu bezain umila, zarata handirik egin gabe gauzak egin ohi dituen kirolaria.

ELORRIOTAR GAZTEAK MAILA GORENEKO BIDEAK EGITEA ERDIETSI DU AZKEN BI URTEETAN

Azken aldian Martinek harkaitzean escalatzen dihardu gehienbat, eta erdietsitako helburuak ez dira nolanahiak. Bi urteren buruan, goi mailako hiru bide egin ditu; Psikoterapia (9a) Valdegobian, 4x4(8c+/9a) Abxarteko kobazurin, eta ora-

in gutxi Araotzen Ménage à Trois bidea, 9a mailako zailtsuna proposatuz.

Hona hemen bere eskaladaren ikuspegia eta bizipenari buruzko hainbat aburu:

Mugarrira · ARGAZKIA: HODEI TO RIES

Noiz eta nola hasi zinen eskalatzen?

Sami egin ohi didaten galdera bat da; zenbat urterekin hasi nintzen edo zenbat urte daramatzadan eskalatzen. Egia esan ez daukat honetarako erantzun zehatzik, soilik bizitza osoa daramadala dakit. Nire gurasoek betidanik izan dute lotura mendiarekin, hainbat jarduera praktikatu z. Haiekin hasi nintzen mendian murgiltzen txikitatik, eta badirudi kiroi eskalada izan zela gehien erakani ninduen jarduera.

Kirola eta aisiaidiaz gain, zer esango zenuke eshaintzen dizula eskaladak pertsona moduan?

Kirol moduan erronkekin lotzen dut, ilusioarekin, neuronea lortuz; azken finean sor daitezkeen oztopoak gaindituz. Prozesu hau egunerokotasuneko egoera askoren antzekoa izan daiteke (norberaren ezagutza, pazientzia, errespetua edo arazoen kudeaketa).

Aisiaidiar en ikerketik, askatasuna, gozamena eta lasaitasuna ematen ditzidala uste dut, duen osagai sozial indarrera ahaztu barik, noski.

Untuosa Guandu, 8a+ /b · ARGAZKIA RAQUEL MARTÍNEZ

Zure ibilbidean zehar aipamen edo oroitzapen berezia duen eskaladaren bat? Zergatik?

Erantzun zaila, bat bakarrik aukeratu behar badut. Bat aipatzekotan. El fustigadorbidea aukeratuko nuke; bide hau Margalefen dago. Leku honek eskalatzale bezala izan dudan garapena argi islatzen duela uste dut, leku berezia da niretzat. Egin nuen egunean zortzigarren mailako bideak eskalatzen hasi berri nintzen, baina oraindik errespetu handia ematen zidaten: batez ere luzeak eta atzera egiten zutenak. Lagun bat probatzen ari zelako hurbildu nintzen. Bidea eskalatzen ari nintzela, bigarren saiatxera on baten ondoren, hirugarrenean egitea lortu nuen. Nire bigarren 8a+ mailako bidea zen, egunesan bertan egiten nuen lehenengo, eta gainera horra luze horretan. Neure buruarengan sinesten hasteko galoa izan zen, kalitate itzeleko bidea izateaz gain.

Zuretzako, eskalatzeko berezia den lekuren bat Euskal Herrrian? Eta Euskal Herritik kanpo?

Euskal Herritik kanpo aipatu dudan Margalef. Bertan asko gozatu ohi dut eta nire garapenerako hainbat pausu bizi izan ditut: bertan egin ditut 7c-tik 8b arte bistaz egindako lehen bideak.

Malatxeta, 8b. Mugarrat · ARGAZKIA HODETOMEN

Buskal Herrian, Mugarrat oso berezia da niretzat, nahiz eta ez dudan marka pertsonalik hautsibertan. Han momentu oso politik bizi izan ditut, eta ingurune ikaragarria izateaz gain, lagunez inguratua egon ohi naiz. Kalitatezko bideez gain, xarma berezia duen lekuak dudalako eta azken urteotan bide interesgarriak egin ditudalako.

Gaur egun, eskalatzale asko rokodromoan oso zailduak daude eta beraien helburuak txapelketetan oinarritzen dira, har kaitzean gutxiago eskalatze ko joera dutela esan daiteke. Zeinda zure ihuspegia?

Zentzuzkoa deritzot indartsu dauden eskalatzale askok rokodromoan eskalatzeko joera izatea, kirolari bezala txapelketak dir elako hain xede nagusia. Hala ere, kasu batzuetan bi jardueren arteko banaketa handiegia egiten dela uste dut, urte osoan zehar harkaitza uitzen ez duten eskalatzaleak baitaude. Hainbesteko dedikazioa beharrezkoa al da?

Nik uste mundu mailako eskalatzale onenetariko askok ere joera hau erakusten dutela; ez dut uste datuak ematea beharrezko denik. Eskalatzale askok harkaitzarekin duen konexio-falta hori (batez ere gazteenen artean) arraroa egiten zait, nik ez dudalako eskalada harkaitzik gabe ulertzten. Bestalde, aberasgarría izango litzateke harkaitzean eskalatzen ohiak dauden eskalatzale askok txapelketak begirune handiagoz ikusiko balitzte. Euskal Herrian eta estatu mailan, gazteek gain, ia ez dago lehiakiderik.

Nola ikusten duzu zeure burua urte batzuk barru?

Eskalatzen, segurul Neure onena emanez, baina nola egin go dudan ez daköt. Ez daukat helburu zehatzik buruan. Kirol honek eskaizten digun guztiaz disfrutatzen eta ikasten jarraitzea da nire nahia. Agian, nire jardunaz gain, beste lotura mota batzuk izatea gustatuko litzaidake; entrenatzale edo

prestakuntza arloan lan egiten. Oraindik eskalatzalee gubi batzuekin dihardut lan hauek egiten, baina espero dut denboraren poderioz gero eta gehiago izatea.

Identifikatua sentiarazten zaituen esaldi edo lemaren bat?

Oraintxe bertan ez zait esaldi zehatz bat bururatzan. Agian, hauxe esango nuke: "Urtzi pentsatzeari, gehiago sentitu". Andre Agassiren Open liburuan irakumi nuen (historiako tenis jokalari onenetarikoa) bere neska-lagunak esan ohi zioia (Steffi Graf, hau ere historiako emakumezko tenis jokalari onenetakoa). Sentitzeari espazioa utziz gero, dena hobeto inteten dela uste dut, duda gutxiagoz, gozamen eta lasaitasun gehiagoz...

Galdetutakoaz gain aipatzea nahiko zenukeen zerbaiz?

Aurreko erantzunetan nabarituko zen zerbaiz buruak kirolean duen garmantzia azpimarratzea gustatuko litzaidake. Duela gutxi arte, entzun ere egiten ez zen gai bat zen. Zorionez, azkenaldian garmantzia hartzen ari da kirolean. Eskaladaren kasuan, bereziki garrantzitsua da, beldurra eta arriskua oso presente baitaude; esango nuke zenbait une gainditzeko ezinbestekoa dela. Askotan, arazo bat dagoenean soilik landu ohi da, baina ez du zertan; indarra entrenatzetan dugun moduan, burua ere entre natu baitezakegu gure maila hobetzeko. Psikologia landuz, askok pentsatzen dutena baino gehiago hobetu daitekeela uste dut.

Psikoterapia, 9a. Valdegobia · ARGAZKIA: IÑAKOAHERRIAZER

